

10. Аносова Л. С. Конституционный принцип гласности судопроизводства: правовое регулирование и практика реализации : дис. ... канд. юрид. наук. М., 2012. 231 с.
11. Гражданский процесс : учеб. / под ред. д-ра юрид. наук, проф. А. Г. Коваленко, д. ю. н. проф. А. А. Мохова, д. ю. н., проф. П. М. Филиппова. М. : КОНТРАКТ ; ИНФРА-М, 2008. 448 с.
12. Федина А. С. Интегративное понимание принципов гражданского процессуального права. *Вестник ТвГУ. Серия: Право*. 2015. № 2. С. 130–131.
13. Колодій А. М. Конституція і розвиток принципів права України (методологічні питання) : дис. ... д-ра юрид. наук. Київ, 1999. 436 с.
14. Загальна теорія держави і права : підруч. для студ. юрид. вищ. навч. закл. / за ред. М. В. Цвіка, О. В. Петришина. Харків : Право, 2009. 584 с.

Одержано 15.11.2020

УДК 342.9

Катерина Олегівна КРУТ,

кандидат юридичних наук,

*старший викладач кафедри правоохоронної діяльності та поліцієстики факультету № 6
Харківського національного університету внутрішніх справ;*

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3027-4198>

ГРОМАДСЬКИЙ КОНТРОЛЬ У СФЕРІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я РЕСПУБЛІКИ ПОЛЬЩА

Під громадським контролем у сфері охорони здоров'я запропоновано розуміти діяльність громадян та (або) їх об'єднань, що спрямована: по-перше, на проведення оцінки якості та ефективності реалізації державою політики у сфері охорони здоров'я, виявлення у ній недоліків і прогалин та формулювання відповідних пропозицій щодо їх усунення; по-друге, на моніторинг якості надання медичних послуг окремими закладами охорони здоров'я.

Після розпаду Союзу Радянських Соціалістичних Республік, усім країнам потрібно було обирати власний шлях розвитку усіх без винятку державних інститутів, в тому числі і у сфері охорони здоров'я. Польща - країна, одна із перших пострадянських держав обрала шлях на європейську інтеграцію, та успішно по ньому крокує.

Система охорони здоров'я Республіки Польща, як і переважної більшості країн колишнього соціалістичного табору, в даний час перебуває у процесі глибоких реформ. Право всіх громадян Польщі на охорону здоров'я і безоплатну медичну допомогу задеклароване у Конституції. А тому основними завданнями реформи системи охорони здоров'я є підвищення ефективності використання доступних обмежених ресурсів і необхідність збільшення суспільних видатків на охорону здоров'я. Пусковими факторами для початку реформи були прийняття закону про заклади охорони здоров'я (1991) та закону про обов'язкове медичне страхування (1997) [1]. Важливим кроком на шляху розвитку сфери охорони здоров'я Польщі стала створення загальної бази даних – OSOZ. Така база дозволила стандартизувати та перевести в електронну форму інформацію про лікарні, аптеки та пацієнтів. Таким чином, процес надання інформації щодо годин роботи лікаря, аптеки набагато пришвидшується. Також, лікарі можуть швидко отримувати інформацію історії попередніх лікувань та діагнозів пацієнта, що прискорює процес надання медичної допомоги [2]. Разом із тим створення такої бази має важливе значення із точки зору забезпечення здійснення ефективного громадського контролю у зазначеній сфері. Слід також зазначити, що скільки Польща має чималу фінансову підтримку Євросоюзу, який не надає матеріального ресурсу безпосередньо державі, а лише місцевим громадам, влада та громада, не можуть існувати одна без одної. Фінансування країн Євросоюзом, відбувається через громадські організації та фонди, які в одній особі, виступають і автором проектів під які отримуються гранди і контролюючим органом, який слідкує за доцільністю їхнього використання. Тому у відносинах громади з владою все прозоро. На шляху до результату, одні – доповнюють інших [3].

Слід зазначити, що польський сектор громадських організацій дуже добре розвинений – в Польщі діє приблизно 30 тис. зареєстрованих громадських організацій. Це політичні групи та аналітичні центри з питань державної політики; профспілки; професійні асоціації; соціальні, екологічні, релігійні, молодіжні, освітні, культурні, гуманітарні та благодійні організації. З юридичної точки зору в Польщі існує два типи громадських організацій – асоціації і фундації [4].

Аналізуючи громадський контроль у сфері охорони здоров'я Польщі, слід зазначити, що він характеризується активною позицією громадських організацій, яка полягає у тому, що вони прагнуть виконувати не лише суто контролюючу функцію, а й долучатися до розбудови сфери охорони здоров'я, сприяти її ефективному розвитку.

Зазначене має стати прикладом для діяльності суб'єктів громадського контролю України, які в основному зводять свою діяльність лише до здійснення контролю. Відмітимо, що активна позиція громадських організацій щодо здійснення контролю у сфері охорони здоров'я Польщі підтримується і нормами чинного законодавства, яке надає їм велике коло всіх необхідних повноважень для здійснення контролю у зазначеній сфері, а також створює всі умови для доступу до всієї необхідної інформації.

Список бібліографічних посилань

1. Черненко В. Г. Рудий В. Досвід країн Європи у фінансуванні галузі охорони здоров'я. Уроки для України. Київ : Академпрес, 2002. 112 с.
2. Кувіта К. Реформи охорони здоров'я у Польщі [Електронний ресурс]. URL : <http://bhfoundation.com.ua/image/data/file/doc/639x2.doc>.
3. Терехова Н. Польща – країна активних громадських організацій [Електронний ресурс]. URL : <https://www.smila.in.ua/news-id-81.html>.
4. Польські громадські організації та інформування з питань [Електронний ресурс] // Інститут регіональних та євроінтеграційних досліджень. URL : http://www.academia.edu/9442539/ПОЛЬСЬКІ_ГРОМАДСЬКІ_ОРГАНІЗАЦІЇ_ТА_ІНФОРМУВАННЯ_З_ПИТАНЬ_ЄВРОПЕЙСЬКОЇ_ІНТЕГРАЦІЇ.

Одержано 16.11.2020

УДК 343.132

Тетяна Олексіївна КУЗУБОВА,

*кандидат юридичних наук,
старший викладач кафедри кримінального процесу та
організації досудового слідства факультету № 1
Харківського національного університету внутрішніх справ;
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6488-4971>*

ПРОЦЕСУАЛЬНІ АСПЕКТИ ОБЧИСЛЕННЯ СТРОКІВ ДІЗНАННЯ ПРИ ЙОГО ЗУПИНЕННІ

З набуттям чинності 01.07.2020 р. Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо спрощення досудового розслідування окремих категорій кримінальних правопорушень» відбулись зміни положень КПК України. Зокрема, на тепер відповідно до ч. 3, 4 ст. 298-5 КПК України строк із дня винесення постанови про зупинення дізнання після повідомлення особі про підозру до дня її скасування слідчим суддею не включається до строків, передбачених ст. 298-5 КПК України [2]. Натомість відповідно до ч. 5 ст. 219 КПК України, тобто за загальним правилом, строк із дня винесення постанови про зупинення кримінального провадження до дня її скасування слідчим суддею включається у строки досудового розслідування, передбачені ст. 219 КПК України. При цьому, у ст. 298-5 КПК України вказується лише на один строк дізнання, а саме строк 30 днів до якого прокурор може продовжити дізнання у разі необхідності проведення додаткових слідчих і розшукових дій. В свою чергу, у ч. 3 ст. 219 КПК України вказується три «початкових» строки дізнання з дня повідомлення особі про підозру, а саме: 1) 72 години